

DECIZIA Nr.17
din 26 februarie 2009

Privind solutionarea contestatiei formulată de catre SC SRL cu domiciliul fiscal în localitatea b-dul , nr.7, judetul Salaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr. din 16.09.2008.

Directia Generală a Finantelor Publice a judetului Sălaj a fost înștiintată de către Administratia Finantelor Publice a mun. Zalău, Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr. din 16.09.2008 cu privire la contestatia formulată de către SC SRL.

Contestatia a fost înregistrată la Administratia Finantelor Publice a mun. Zalău sub numarul din 27.08.2008, fiind formulată în termen si semnată în original de către reprezentantul legal dl.

Obiectul contestatiei îl reprezintă taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei stabilită prin Decizia nr. din 31.07.2008.

Constatand ca în speță sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. SC SRL prin reprezentantul său legal dl. formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. din 31.07.2008 privind obligatiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisă de Administratia Finantelor Publice a municipiului Zalău, Activitatea de Inspectie Fiscală, solicitând admiterea contestatiei, si rambursarea în întregime a taxei pe valoarea adăugată solicitată din următoarele motive:

În fapt în urma inspectiei fiscale efectuată de către AIF Zalău s-a constatat că societatea a încălcat unele prevederi legale din legislatia financiar fiscală. Pentru unele fapte constatate s-au aplicat amenzi contraventionale iar pentru altele s-a emis o decizie de impunere decizie pe care o contestă.

Din constatările inspectorilor fiscali se retin următoarele:

Societatea nu este proprietară pe terenul pe care se realizează investitia existând autorizatie doar pe persoana fizică si nu pe societate. În contract nu se prevede obligativitatea pentru chirias de a face investitii, motive pentru care nu s-a rambursat taxa pe valoarea adăugată.

Împotriva constatărilor organului de inspectie fiscală societatea are următoarele argumente:

Se impune precizarea că inspectorii fiscali nu au reusit să facă distinctia între proprietar si chirias.

Asa cum rezultă si din raportul de inspectie fiscală există pe de o parte proprietarul persoana fizică ce detine autorizatia de constructie pentru casa familială cu subsol, parter si mansardă iar pe de altă parte există chiriasul persoana juridică care face lucrări de amenajare si modernizare la spatiul pe care îl are în chirie. Asa cum se prevede si la art. 1 din Legea nr. 50/1991, republicată autorizatia de construire se emite detinătorului titlului de proprietate asupra unui teren sau clădire, sens în care societatea fiind doar chiriasa nu i se poate acorda o astfel de autorizatie. Mai mult decât atâta chiriasul nu are nevoie de autorizatie întrucât el face doar

modernizări, modificări și potrivit art 3 din Legea 50/1991 pentru astfel de lucrări nu se emite autorizație.

Pe de altă parte Codul civil la art. 1429 dă posibilitatea locatarului să aducă modificări, schimbări, modernizări și extinderi la spațiul închiriat iar în unele cazuri să schimbe destinația bunului închiriat însă numai cu acordul proprietarului, acordul fiind dat în mod expres prin actul adițional nr. .2007.

În concluzie proprietarul care are o autorizație pentru construirea unei case nu are nici o legătură cu chiriasul care aduce la spațiul pe care îl detine modernizări sau extinderi. Pe cale de consecință taxa pe valoarea adăugată de pe facturi trebuia să fie rambursată.

De asemenea inspectorii fiscali au dat o interpretare greșită a dispozițiilor legale. Societatea a fost încadrată în prevederile art. 128 al Codului fiscal și nu ale art 125¹ al Codului fiscal . În concluzie achiziționând bunuri de la o altă persoană în scopul utilizării în folosul operațiunilor taxabile societatea era îndreptățită la rambursarea de taxă pe valoarea adăugată pentru facturi.

Pe cale de consecință și în baza tuturor argumentelor mai sus amintite societatea solicită admiterea contestației și rambursarea taxei pe valoarea adăugată solicitată.

II. Din Decizia de impunere nr. .2008 emisă în baza raportului de inspecție fiscală înregistrat la AIF Zalău sub nr. .2008 referitor la aspectele contestate se retin următoarele:

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Tva solicitată la rambursare lei

Total tva stabilită suplimentar lei

Taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare lei

2.1.2 Motivul de fapt

1. În urma verificării efectuate s-a constatat faptul că în perioada octombrie 2006-martie 2008 societatea a achiziționat materiale de construcții și amenajări interioare, cu facturi fiscale , materiale care au fost utilizate la construirea și amenajarea clădirii din localitatea nr. , în condițiile în care societatea nu este proprietara terenului pe care se realizează construcția.

Pentru lucrările efectuate la clădirea din localitatea nr. societatea nu detine autorizație de construire pe numele societății ci pe persoana fizică, pe numele asociaților de la SC SRL și : Potrivit autorizației de construcție nr. .06.2007 destinația clădirii este ”casă familială cu subsol parțial, parter mansardă și împrejmuire la frontul stradal”.

2 Organul de control a constatat că societatea a dedus tva de pe facturi care nu au legătură cu activitatea firmei.

2.1.3 Temeiul de drept

1. Legea 571/2003, art. 145, alin. (2), lit. a), art. 128, alin. (4). lit. a), art. 146, alin. (1), lit.

a)

Din raportul de inspecție fiscală încheiat cu ocazia inspecției fiscale parțiale-rambursare de tva cu control anticipat la SC SRL se retin următoarele:

La SC SRL SRL a avut loc în perioada 23.07.2008-31.07.2008 inspecția fiscală parțială al cărui obiectiv la constituit verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare, în valoare de lei rezultată din decontul înregistrat la AFP Zalău sub nr. din 24.04.2008.

Constatări fiscale

Taxa pe valoarea adăugată a fost verificată pentru perioada 01.10.2006-31.03.2008.

În urma verificării documentelor primare și contabile puse la dispoziția organelor de control de către administratorul societății dl. , rezultă că în perioada verificată octombrie 2006-martie 2008 societatea a achiziționat materiale de construcții și amenajări interioare, materiale care au fost utilizate la construirea și amenajarea clădirii din localitatea

nr. în condițiile în care societatea nu este proprietara terenului pe care se realizează construcția.

Pentru lucrările efectuate la clădirea din localitatea nr. societatea nu detine autorizație de construire pe numele societății ci pe persoana fizică, pe numele asociaților de la SC SRL și : Potrivit autorizației de construcție nr. .2007 destinația clădirii este "casă familială cu subsol parțial, parter mansardă și împrejmuire la frontul stradal".

De asemenea societatea nu a prezentat situații de lucrări sau alte documente justificative din care să rezulte materialele utilizate obiectivul unde au fost folosite și care este felul lucrărilor executate.

În data de 15.07.2007 s-a încheiat contractul de închiriere între dl Suci Alexandru în calitate de proprietar și SC SRL în calitate de chirias obiectul contractului fiind închirierea imobilului de 350mp situat în localitatea nr. cu valoare 0, înregistrat la AFP JIBOU sub nr. din data de 25.09.2007. În contract nu se face nici o mențiune referitoare la obligativitatea chiriei de a păstra imobilul închiriat în bune condiții sau referitor la dotarea și modernizarea spațiului.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor de construcție pentru perioada iulie-noiembrie 2007 este de lei.

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei este nedeductibilă fiscal nefiind destinată utilizării în folosul operațiunilor taxabile așa cum este prevăzut la art. 145 alin.(2), lit. a) și 128 alin.(4), lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

Organul de control a constatat că societatea a dedus TVA de pe facturi care nu au legătură cu activitatea firmei conform 145 alin.(2), lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal din următoarele facturi:

- factura nr. din 09.10.2006 emisă de SC SRL reprezentând parfum Kenzo și Givency în valoare totală de 496,50 din care TVA în sumă de 79,22 lei;

- factura nr. din 14.11.2006 emisă de SC SRL reprezentând ceas de aur în valoare totală de 842,98 din care TVA în sumă de 134,50 lei.

În concluzie suma de 214 lei este fără drept de deducere.

Totodată societatea a dedus TVA de pe un bon fiscal emis de SC SRL prin care se achiziționează piese auto în valoare totală de 85,40 lei din care TVA în sumă de 13,64 lei, bonul fiscal neavând calitatea de document justificativ.

În concluzie suma de 14 lei este fără drept de deducere.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestatarului precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

La SC SRL SRL a avut loc în perioada 23.07.2008-31.07.2008 inspecția fiscală parțială al cărui obiectiv la constituit verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare, în valoare de lei rezultată din decontul înregistrat la AFP Zalău sub nr. din 24.04.2008.

Taxa pe valoarea adăugată a fost verificată pentru perioada 01.10.2006-31.03.2008.

În urma verificării documentelor primare și contabile puse la dispoziția organelor de control de către administratorul societății dl. a rezultat că în perioada verificată octombrie 2006-martie 2008 societatea a achiziționat materiale de construcție și amenajări interioare, materiale care au fost utilizate la construirea și amenajarea clădirii din localitatea Năpradea nr. 165/A în condițiile în care societatea nu este proprietara terenului pe care se realizează construcția.

Pentru lucrările efectuate la clădirea din localitatea nr. societatea nu detine autorizație de construire pe numele societății ci pe persoana fizică, pe numele asociaților de la SC SRL și : Potrivit autorizației

de construcție nr. .2007 destinația clădirii este “casă familială cu subsol parțial, parter mansardă și împrejmuire la frontul stradal”.

De asemenea societatea nu a prezentat situații de lucrări sau alte documente justificative din care să rezulte materialele utilizate obiectivul unde au fost folosite și care este felul lucrărilor executate.

În data de 15.07.2007 s-a încheiat contractul de închiriere între dl în calitate de proprietar și SC SRL în calitate de chirias obiectul contractului fiind închirierea imobilului de 350 mp situat în localitatea cu valoare 0, înregistrat la AFP JIBOU sub nr. din data de 25.09.2007. În contract nu se face nici o mențiune referitoare la obligativitatea chiriasului de a păstra imobilul închiriat în bune condiții sau referitor la dotarea și modernizarea spațiului.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor de construcție pentru perioada iulie-noiembrie 2007 este de 10879 lei.

SC SRL prin reprezentantul său legal dl. a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. din 31.07.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisă de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Zalău, Activitatea de Inspectie Fiscală, solicitând admiterea contestației, și rambursarea în întregime a taxei pe valoarea adăugată arătând că inspectorii fiscali nu au reușit să facă distincția între proprietar și chirias.

Prin contestația formulată s-a arătat că potrivit art. 1 din Legea nr. 50/1991, republicată autorizația de construire se emite deținătorului titlului de proprietate asupra unui teren sau clădire, sens în care societatea fiind doar chiriasa nu i se poate acorda o astfel de autorizație. Mai mult decât atât chiriasul nu are nevoie de autorizație întrucât el face doar modernizări, modificări și potrivit art 3 din Legea 50/1991 pentru astfel de lucrări nu se emite autorizație.

De asemenea s-a mai arătat că, Codul civil la art. 1429 dă posibilitatea locatarului să aducă modificări, schimbări, modernizări și extinderi la spațiul închiriat iar în unele cazuri să schimbe destinația bunului închiriat însă numai cu acordul proprietarului, acordul fiind dat în mod expres prin actul adițional nr. .2007. În concluzie proprietarul care are o autorizație pentru construirea unei case nu are nici o legătură cu chiriasul care aduce la spațiul pe care îl deține modernizări sau extinderi. Pe cale de consecință taxa pe valoarea adăugată de pe facturi trebuia să fie rambursată.

De asemenea s-a arătat că inspectorii fiscali au dat o interpretare greșită a dispozițiilor legale. Societatea a fost încadrată în prevederile art. 128 al Codului fiscal și nu ale art 125¹ din Codul fiscal. În concluzie achiziționând bunuri de la o altă persoană în scopul utilizării în folosul operațiunilor taxabile societatea era îndreptățită la rambursarea de taxă pe valoarea adăugată pentru facturi.

În drept la art. 145, alin (2) lit a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare se prevede:

“(1)

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile

[...]”

Având în vedere cele prezentate se reține că societatea nu a prezentat nici în timpul controlului și nici la depunerea contestației actul adițional nr. 48 din 16.07.2007 prin care susține că a obținut acordul proprietarului de a aduce modificări bunului închiriat de către societatea SC

SRL. De asemenea nu aduce în susținerea contestației formulate devize de lucrări, situații de lucrări prin care să se nominalizeze lucrările efectuate și prin care să demonstreze că acestea au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile ale SC SRL ori în lipsa acestora, situații din care să rezulte necesitatea și oportunitatea aprovizionării materialelor de

constructie pentru care a dedus tva, din "Contractul de inchiriere pentru suprafetele cu destinatie pentru sediu firmă" (existent în copie la dosarul cauzei) nerezultând drepturile si obligatiile chiriasului referitoare la efectuarea lucrărilor de amenajare si modernizare a spatiului luat cu chirie în localitatea

In concluzie în baza prevederilor legale precum si a faptului că argumentele de fapt si de drept prezentate în sustinerea contestatiei nu sunt de natura să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat urmează să se respingă contestatia formulată pentru suma de 10879 lei reprezentând tva.

In ceea ce priveste taxă pe valoarea adăugată rezultată din factura nr. 5 din 09.10.2006 emisă de SC SRL reprezentând parfum Kenzo si Givency în valoare totală de 496,50 din care tva în sumă de 79,22 lei, factura nr. din 14.11.2006 emisă de SC SRL reprezentând ceas de aur în valoare totală de 842,98 din care tva în sumă de 134,50 lei precum si din bonul fiscal emis de SC SRL prin care se achizitionează piese auto în valoare totală de 85,40 lei din care tva în sumă de 13.64 lei se retine că societatea nu aduce argumente de drept si de fapt în sustinerea acestui capăt de cerere.

In drept potrivit art 216, al Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, alin. "(1)Prin decizie contestatia va putea fi admisa, în totalitate sau în parte, ori **respinsa**", coroborat cu pct. 12.1 al Ordinului nr. 519 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata "lit b) **nemotivata, în situatia în care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept în sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii;**" contestatia îndreptată împotriva acestui capăt de cerere va fi respinsă ca nemotivată pentru suma totală de 228 lei reprezentând tva.

Pentru considerentele aratate în continutul deciziei în temeiul prevederilor legale enuntate si al Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare, se

DECIDE:

- 1.Respingerea ca neîntemeiată si nesustinută cu documente a contestatiei formulată de SC SRL pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.
- 2.Respingerea ca nemotivată a contestatiei formulată de SC SRL pentru suma de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.
- 3.Prezenta decizie poate fi contestată, potrivit legii, la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

